

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Martini Bonacinæ Vtrivsque Signatvræ Referendarii
Compendium Omnium Operum de Theologia Morali,
omnibusque conscientiæ nodis**

Bonacina, Martino

Coloniæ Agrippinæ

Sigillum confessionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41152

D. Anto 3 p. 1. 3. c. 6 § 4. Fortun. l. manumissio ff. de just. & jur. Nav. c. 17. n. 103. Nisi promississet) Sor. loc. c. col 4. Bannes l. c. dub pen. Sal l. c. naturali enim jure servanda fides.

Redimens aliquem ab hostibus, accipiet pretium, vel quinquenni servitutem,

Servi bona ludo, aut dono, aut hereditate acquisita, non sunt domini, quod de captis in bello tradit Sor. l. 4. de just. qu. 1. art. 2. idque alii extendunt etiam ad emptios.

Libertus debet patrono egentia alimenta; & decedenti sine liberis, succedit patronus ab intestato. V. Sylv. manumissio. num. 6.

Sigillum confessionis.

Vide v. Confessio.

1. Confessarius non solum tenetur jure naturæ & divino ad sigillum confessionis, verum etiam Ecclesiastico, peccatque contra justitiam, (consequenter tenetur ad restitutionem damni inde secuti) & religionem, peccato sacrilegii facit injuriam sacramento pœnitentiæ: tamque stricta est obligatio sigilli confessionis, ut illud violans, semper peccet mortaliter; nec datur in hac parvitas materiæ excusans à mortali peccato. Pertinet autem cognitio fractionis sigilli ad judicem ordinarium ipsius Confessarii, cui subiectus est. tom. 1. de Pœnitentiæ Sacramento, disp. 5. quest. 6. sect. 5. punct. 1. num. 1. & seq.

2. Ea omnia cadunt sub confessionis sigillum, quæ manifestata sunt Sacerdoti per ordinem ad confessionem sacramentalem, factam animo se accusandi. Ibid. punct. 2. num. 1.

3. Hinc collige non oriri obligationem sigilli, quando pœnitens scienter manifestat peccata sua laico, vel clerico quem scit non esse Sacerdotem. Neque similiter ad sigillum is, cui aliquid manifestatum est sub sigillo ab eo, qui non habebat intentionem confitendi. Ibid. num. 2. & 3.

4. Confessarius tenetur ad sigillum confessionis, quando dubitat aliquid sibi revelatum fuisse per ordinem ad confessionem: secus dicendum, quando quis ad ipsum accessit, ut ipsum pertraheret ad peccatum. lb. n. 4. & 5.

5. Confessarius obligatur ad ea reticenda quæ in confessione audivit, etiam si pœnitentem ob aliquem defectum non ab-

absolverit: nam illa audivit per ordinem ad confessionem. Idem dicendum de proposito committendi aliquod peccatum, quoties pœnitens illud manifestavit Confessario animo se accusandi. *ibid. num. 6. & 7.*

6. Parochus qui in confessione novit aliquod impedimentum, tenetur illud sub sigillo reticere; consequenter non potest matrimonium pœnitenti denegare, quem in confessione novit obstrictum esse impedimento dirimente. *ibid. num. 8.*

7. Sub sigillum cadunt peccata tam venialia quam mortalia quamvis publica, si aliunde Confessarius non habuit illorum cognitionem, quam per confessionem sacramentalem. Item & omnes circumstantiæ quamvis inutiles in confessione manifestatæ. *ibid. num. 9. & 10.*

8. Denique ea subjiciuntur sigillo quæ quis aperit Sacerdoti animo se accusandi in foro sacramentali. *ibid. n. 12.*

9. Illi tenentur ad sigillum confessionis qui aliquid norunt occasione confessionis: quales sunt Confessarius, Superiores quibus Confessarius aliquid in confessione auditum legitima de causa manifestavit. Illi adhuc tenentur ad sigillum, quibus Confessarius, dum consilii gratia aliquid manifestaret, imprudenter manifestavit pœnitentis personam. Item interpretes quibus pœnitens utitur in confessione & si qui ex malitia vel casu peccata pœnitentis audierunt, aut chartam invenerunt, in qua expressa erant alicujus peccata per ordinem ad confessionem: hi enim saltem tenentur ad secretum naturale, peccantque legendo aliquid, postquam cognoverunt in ea charta contineri peccata. *ibid. punct. 3. num. 1. & seq.*

10. Confessarius loquens de auditis in confessione absque manifestatione personæ & sine periculo, ut audientes veniant in cognitionem, vel suspicionem personæ, non dicitur frangere sigillum: caveat tamen ne loquendo suspicionem ullam ingerat, ne unum pœnitentem nimium laudet, & ne dicat aliquem sibi confessum fuisse tali occasione; &c. *ibid. punct. 4. num. 1. & 2.*

11. Confessarius non frangit sigillum testando in tali civitate multos improbos adesse, vel talia crimina perpetrari; aut dicendo, *absolvi Petrum* Secus si diceret: *Titius mihi confessus est casum reservatum, vel gravia peccata*: tali enim locutione efficit, ut pœnitens magis peccator cognoscatur. *ibid. num. 3. & seq.*

12 Si dicatur, *Non absolvi Titium*, frangitur sigillum: inge-
titur enim audientibus suspicio gravis alicujus defectus; se-
cus si dicatur, *nondum absolvi Titium*. Neque tenetur Confes-
sarius schedulam confessionis præbere illi, quem ob aliquam
causam non absolvit. *Ibid. n. 6. & 7.*

13 Confessarius non potest extra confessionem sine libera
pœnitentis licentia uti scientia confessionis ad aliquid facien-
dum, vel omittendum, quoties periculum imminet revelatio-
nis, directe vel indirecte alicujus peccati in confessione audi-
tæ, sed perinde se debet gerere, ac si nihil sciret in iis rebus, ex
quibus pudor, seu confusio, aut damnum pœnitenti seque-
tur. *Ibid. num. 3.*

14. Quando pœnitens dat facultatem Confessario loquen-
di de auditis in confessione, non censetur etiam facultatem
concedere revelandi personam sui ipsius. Et licentia loquendi
de auditis in confessione, debet esse expressa saltem æquiva-
lenter, nec sufficit tacita aut præsumpta. Ex quibus collige
Confessarium non frangere sigillum, si cum pœnitente lo-
quatur de auditis in confessione, de quibus pœnitens Confes-
sarium alloqui cœpit: neque si admoneat pœnitentis heredes
juxta pœnitentis præscriptum. Collige præterea Confessa-
rium ob peccatum in confessione auditum non posse punire
pœnitentem officio, etiamsi officium esset amovibile: sicut
nec famulum suum dimittere, quem per solam confessionem
novit esse furacem: neque pœnitenti electionem ad benefi-
cium denegare, quem improbum & indignum tantummodo
per confessionem cognovit. *Ibid. num. 9. & seq.*

15. Confessarius sive si: Parochus, sive alius, non potest
Eucharistiam denegare ob peccatum in confessione audi-
tum: inde enim proveniret pudor & confusio pœnitentis:
neque potest Confessarius uti scientia confessionis cum re-
velatione pœnitentis ad tuendum bonum temporale: ad-
eo enim inviolabile est sigillum confessionis, ut numquam
licite violari possit: & in hoc differt ab alio secreto in alia
materia, quod aliquando licite violari potest. Neque li-
cet Confessario peccatum in audienda confessione commis-
sum manifestare, quando periculum est, ut alter Confes-
sarius veniat in cognitionem peccati alterius pœnitentis. Si-
militer qui per confessionem solam novit Ecclesiam esse pol-
lutam, non potest detegere ut reconcilietur: nec Confes-
sarii qui ejusdem pœnitentis confessiones exceperunt, pos-
sunt

sunt ad invicem de peccatis in confessionibus auditis loqui. His adde Confessarium non posse ex noticia in sola confessione habita corrigere complicem pœnitentis; nec faciem alpe-riorem pœnitenti præbere ob peccata in confessione audita. *Ibid. num. 17. & seq.*

16. Confessarius qui in confessione novit sibi insidias parari ab alio, potest se domi continere, aut recedere à loco in quo sibi parantur insidie; modo potest Missam prætermittere, quando per confessionem novit vinum esse veneno infectum, poteritque ob audita in confessione cautior & vigilantior reddi. *Ibid. nu. 27. 28. 29. & 30.*

17. Si Confessarius interrogetur de peccato in confessione audito, non potest respondere juxta interrogantis mentem, licitumque erit ei uti restrictione debita, aut tergiversatione, aut amphibologia. *Ibid. num. 31. & 32.*

18. Si Confessarius certò sciat delictum pœnitentis extra confessionem, & pœnitens rogatus à Confessario nolit peccatum suum manifestare & explicare, debet illum repellere: indignè enim petit absolutionem. *Ib. n. 33.*

A D D I T I O.

Prodere crimina in confessione audita, dum pœnitens non prodatur, non est contra sigillum, unde non frangunt sigillum, qui scelera audita in confessione viris doctis narrant, consilii captandi causa, dum illi pœnitentem agnoscere nequeant. Sigillum frangere numquam licet, ne pro salute quidem totius Reip. Si Confessarius crimen suum in confessione explicare nequeat, sine revelatione peccati in confessione auditi, sileat, donec confessarium habeat qui pœnitentem ignoret.

Cognita extra confessionem non debet Confessarius pœnitenti dicere, sed cavè interroget, & responsis ejus acquiescat, interdum ne interroget quidem, ut si ex alterius confessione crimen ejus agnoscat.

Clemens VIII. anno 1593. sanxit, ne Regularium superiores noticia ex confessione habita, ad externam gubernationem utantur.

Simoniam.

1. Simoniam nomen dedit Simon Magus Dei donum seu Spi;